



Dyssegaards- * Kirken

Nr. 1.

5. januar 1956

21. Årgang

Eftermiddagsunderholdning

i Dyssegaardsskolens aula

Medlem af Bazarkomitéen, skuespilleren Hans W. Petersen, har taget initiativet til en underholdning til fordel for Dyssegårdskirken, hvor han har formået en række af sine kunstnerkolleger til at medvirke, bl. a.:

Skuespillerinden **Gerda Gilboe**

Skuespillerinden **Elga Olga Svendsen**

Skuespilleren **Poul Reichhardt**

Skuespilleren **Hans W. Petersen**

Akkompagnatør: Komponisten E. Lindorff Larsen

Underholdningen finder sted søndag den 19. februar kl. 15 — Udførligt program vil senere fremkomme i de lokale blade. — Billetter á 2 kr. over hele salen fås fra 20. januar i præstegården (GE 2364), på kirkekontoret (GE 2875) og hos følgende handlende:

Boghandler Hovland, Søborg Hovedgade 24

Købmand H. Thomsen, Dyssegårdsvej 37

Købmand A. Vestergaard, Ellegårdsvej 25

Købmand Poul Nielsen, Lyngbyvej 233

Desuden ved indgangen selve dagen fra kl. 13.30.

Hans Thyge Jacobsen.

Dyssegårdskirken i Dyssegårdsskolen, Dyssegårdsvej 26

Højmesse

hver søn- og helligdag kl. 10. (Se avisernes prædikantliste).

★

Menighedsmøder

Interessant menighedsmøde! (Se side 3).

★

Bibelkredsene

i forskellige hjem. (Se side 4).

★

Søndagsskole

i kirken hver søndag. (Se side 4).

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10—13. Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Povl Hamburger,
Jægerbakken 7. Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedssygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgevej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Menighedssygepl. Frk. E. Hansen.
Højsgaards Alle 62¹. Telf. GE 3151. Træffes 13—15.

Det uforanderlige

Vi har lige fejret nytår.

Der er noget beklæmmende ved et årsskifte; det minder om salmelinjen: »Tider skal komme, tider skal henrulle«. Fortiden kender vi en hel del til. Fremtiden er os ganske ukendt. Vi ville så gerne have noget fast og sikkert at tage vor tilflugt til. Men denne tilværelse er omskiftelig og ustabil.

Her kommer en anden salmelinie og til hjælp: »Guds miskundhed alene grundfæstet står i evighed«. Hos ham er der ikke »Forandring eller skiftende skygge« (Jakob 1,17). Gud er altid den samme — også i forholdet til os. Han kender os (Mt. 6, 30-32) og tager sig af os, kalder os til sig (Mt. 22, 4). Og han sparede ikke sin egen søn, men gav ham hen for os alle (Rom. 8, 32). Guds omsorg for os rækker endog helt ind i evigheden.

I Jesus Kristus, vor Frelser, har han givet os

et levende håb (1. Pt. 1, 3) midt i verdens usikkerhed.

Så lad os da ved årsskiftet med tro og frimodighed se hen til Herren vor Gud. I pagt med ham er der lys over vor vej og fremtid.

Max W. Olsen.

Denne stjerne lys og mild!

Vi har nu julen bag os, julen med dens festligt pyntede juletræer, julelys og julestjerner. Og en del af os fik julegaver, som glædede os. Og vi var vel endelig også i kirke juleaften og oplevede den festlige stemning, som en julegudstjeneste jo er. Vi sang med på de gamle julesalmer, som vi har gjort det hvert år, siden vi var børn.

Nu kunne jeg godt tænke mig, at en del mennesker tænker, at det sådan set var festligt alt det med julen, men der var jo også noget andet, og det var al den masse besvær for husmødrene og al den masse spekulation for ægtemændene med at skaffe alle de mange penge, som det jo koster at holde jul. — Og så bliver spørgsmålet dette: Var det så al umagen og slidet og alle de økonomiske spekulationer værd? Ja, det kommer an på, hvad man lægger ind i julen. Hvis julen bare er »gåsesteg, mahognibord og sølverlysestager«, som løjtnant von Buddinge synger om i Hostrups komedie »Genboerne«, hvis julen bare er julegaver og en masse opbud af mad, så er det virkelig ikke alt besværet og alle de mange penge værd. Men julen er jo også noget andet og mere.

Julen er først og fremmest dette, at denne ene gang om året holder vi gudstjeneste for endnu en gang at høre beretningen om, at Gud blev menneske for at frelse os, om at der een gang i en historisk situation blev født et barn i Bethlehem, der blev Guds åbenbaring på jorden. Det var jo ikke det lille barn i Bethlehem, der var frelser, men krybbebarnet, der blev manden på korset, der blev Kristus, der opstod på den livsalige påskemorgen, som fo'r til himmels og som nu er en levende og nærværende frelser i dåbens og nadverens hellige sakramenter med ånd og ord som gavepant. Evangeliet om »de hellige tre konger« fortæller os om nogle hedninger, der kom for at tilbede og hylde »Kongen af Himmerige«. Og det var stjernen over Bethlehem, der viste dem vej. »Denne stjerne lys og mild, som kan aldrig lede vil, er hans guddomsord det klare, som han os lod åbenbare til at lyse for vor fod«.

Selv om vi synes, at det var festligt med den

verdslige side af julen, og selv om vi synes, at det er godt, at alt dette er overstået for denne gang, så lad os ikke glemme også i de kommende dage at synge vor Gud og Frelser lovsange, fordi vi må være Guds børn. — Lad os også i resten af året lytte til hans ord og evangelium.

Johs. Feveile.

Den besværlige vej

Det koster et menneske mindst lige så meget besvær at gå til fortabelsen som at komme til Himmelen. Fortabelsens vej er besværlig; først er den let, siden bliver den tung.

Det går så let at træde ind i lysternes dans, men når det så bliver lysten, der danser med mennesket mod dets vilje, så bliver det en tung dans. Det er så let at give begæret tøjlerne, til begæret har taget magten og drager En med sig.

Det går så let at lade en syndig tanke snige sig ind i hjertet, men man må betale det dyrt, at man ikke holdt den på afstand.

Synden kommer først som en smiger og tilbyder at ville tjene mennesker, men er den godt kommet ind, så bliver den tyrann, og mennesket er syndens slave.

Søren Kierkegaard.

Interessant menighedsmøde!

Tirsdag den 7. marts kl. 20 afholdes et menighedsmøde i Dyssegårdskirken, hvor professor ved Københavns Universitet, dr. theol. K. E. Skydsgaard holder et foredrag om »Dage i Rom«.

Alle er meget velkomne!

Hans Thyge Jacobsen,
sognepræst.

Et spørgsmål — et svar

»Hvorfra stammer den skik at ringe med kirkeklokker før gudstjenesten begynder?«

Den videbegærlige.

Ovenstående spørgsmål blev rettet til mig et par dage før jul. Og der er mere mening i det, end man i første omgang måske synes. Den kristne kirke er jo »et gammelt hus«, en ca. 2000 år gammel foreteelse, og den har naturligvis igennem tiderne oparbejdet en mængde traditioner. De fleste af dem er os vel selvfølgelig, men en dag kan man pludselig, som vor videbegærlige spørger, standse ved en eller anden ting i kirkens liv eller praksis og begynde at spekulere på, hvorfra den stammer og hvad dens

mening egentlig er. Som nu i dette tilfælde kirkeklokkerne og deres brug.

Da sagen muligvis interesserer en større kreds, lovede jeg at give svaret her i menighedsbladet.

Allerede i førkristelig tid benyttedes klokker i forbindelse med visse religiøse ceremonier, således i Ægypten og i Babylon. De ældste kristne menigheder vides ikke at have gjort brug af klokkeringning i anledning af gudstjenester, og skikken er rimeligvis først opkommet i klostrene, hvor munkebrødrene ved de forskellige bedetimer (horæ canonicæ) blev kaldt sammen i kirken fra deres studeringer, markarbejde osv. Oprindeligt skete dette ved, at man med en hammer slog på en træ- eller metalplade. Denne primitive fremgangsmåde blev dog snart forladt, og man gik over til at støbe kirkeklokker (campanæ), og nu anskaffedes de også til sognekirker.

I 6. århundrede omtales kirkeklokker i Frankrigs land og på de britiske øer, og på Karl den Stores tid (o. 800) var de temmelig udbredte. De anbragtes hyppigt i et klokketårn (campanile) ved siden af kirken (cfr. Jesuskirken i Valby!). Før en klokke toges i brug, gennemgik den en indvielse eller »klokkedåb«. Som eksempel på en bøn ved en sådan ceremoni kan anføres følgende: »Giv os Herre, beder vi, at den hellige Klokke, som er støbt til din Kirke, maa helliggøres af din Helligaand til vor Ringheds Tjeneste, for at de troende ved dens Klang maa indbydes til den hellige Moder Kirken og den himmelske Løn, ved vor Herre Jesus Kristus. Amen!«

Foruden til gudstjenester ringedes og ringes der endvidere med klokkerne ved begravelse samt morgen og aften (enkelte kirker, f. eks. Københavns og Roskilde domkirker, tillige på andre tidspunkter). Disse ringninger er ægte katolske levn; de angiver middelalderens betydeligheder. Bønnen er nu ophørt, men klokkeringningen sker fremdeles. —

Verdens største kirkeklokke er »Kejserklokken« i Kreml (1533). Ved ophængningen styrte den ned og har siden stået ved tårnets fod.

Danmarks ældste (og stadig brugte) klokke hænger i Smøllerup kirke ved Viborg (før 1200).

Under første verdenskrig omsmeltede tyskerne mange sønderjyske kirkeklokker. Efter genforeningen fik nordslesvigske kirker 44 nye klokker. (Uldall: Danmarks middelalderlige Kirkeklokker, 1906. — De sønderjyske Kirkeklokker, 1925).

Max W. Olsen.

Johannes' åbenbaring

5 hverdagsgudstjenester i Dyssegaardskirken

Johannes' åbenbaring, det sidste skrift i Bibelen, har altid formået at fange menneskers interesse. Åbenbaringsbogen omtaler frygtelige trængsler, som menigheden stedes i, men taler også om Herrens genkomst og hans riges sejr til sidst trods al modstand.

Men det kan på den anden side ikke nægtes, at Johannes' åbenbaring også er en dunkel bog. Der er mange enkeltheder, som er vanskelige at forsaå. Derfor er den et skrift, der ofte har befordret meget sværmeri og usund kristelig tale. Ikke mindst om åbenbaringsbogen gælder, hvad vi læser i dens 17. kapitel (vers 9): »Her gælder det den forstand, som har visdom«.

Imidlertid har en kreds af mennesker her i Dyssegårds sogn bedt mig om at gennemgå Johannes' åbenbaring, om muligt for en større kreds. Og det gik jeg ind på.

I tiden januar-maj 1956 vil der blive afholdt fem hverdagsgudstjenester i Dyssegårdskirken, hvor jeg så hver gang forklarer et stykke af dette ikke helt lette skrift.

Da man endvidere har tænkt sig, at gennemgangen muligvis vil fremkalde særlige spørgsmål hos en eller anden tilhører, anmodede man om, at der blev lejlighed til, eventuelt anonymt, at nedlægge skriftlige spørgsmål i en kasse ved udgangen. Besvarelsen skulle da finde sted den følgende gang. Også dette gik jeg med til.

Hverdagsgudstjenesterne, hvortil alle er velkomne, afholdes efter følgende plan:

Onsdag den 25. januar kl. 20 (indledning og Johs. åbenbaring 2-5).

Onsdag den 22. februar kl. 20 (Johs. åbenbaring 6-9).

Onsdag den 21. marts kl. 20 (Johs. åbenbaring 10-13).

Onsdag den 25. april kl. 20 (Johs. åbenbaring 14-17).

Onsdag den 23. maj kl. 20 (Johs. åbenbaring 18-22).

NB. Man bedes medbringe kirkesalmebogen og Det ny Testamente!

Max W. Olsen.

Gudstjenester og Møder

Januar

Onsdag den 4. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Harslund, Sønderdalen 6, 1. sal.

Onsdag den 11. kl. 20: Fælles bibeltime hos hr. Frøkjær Jensen, Lyngbyvej 298. (Markus 1, 1-15).

Onsdag den 25. kl. 20: Hverdagsgudstjeneste i Dyssegårdskirken. Pastor Max W. Olsen taler om Johannes' åbenbaring.

Februar

Onsdag den 1. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Petersen, Ellegårdsvej 74.

Onsdag den 8. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6.

Vestre kreds hos hr. Jess, Lyngbyvej 351 C. (Markus 1, 16-45).

Onsdag den 22. kl. 20: Hverdagsgudstjeneste i Dyssegårdskirken. Pastor Max W. Olsen taler om Johannes' åbenbaring.

Marts

Onsdag den 7. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Lundby, Merianvej 22.

Onsdag den 14. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Øster-Hansen, Hagens Alle 25.

Vestre kreds hos hr. Ewertsen, Sønderdalen 24. (Mark. 2).

Onsdag den 21. kl. 20: Hverdagsgudstjeneste i Dyssegårdskirken. Pastor Max W. Olsen taler om Johannes' åbenbaring.

April

Onsdag den 4. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Olsen, Søndergårdsvej 38.

Onsdag den 11. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Sandborg Olsen, Bækkebo 16 (Mark. 3, 1-19).

Onsdag den 25. kl. 20: Hverdagsgudstjeneste i Dyssegårdskirken. Pastor Max W. Olsen taler om Johannes' åbenbaring.

NB. Søndagsskolen afholdes i Dyssegårdskirken hver søndag kl. 13. — Alle børn er hjertelig velkomne.

Ansvarshavende redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.